

וַיִּשְׁלַח

מתוך ספר לקוטי הלכות

לב,כה וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ

וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ"ל שֶׁהוּא שָׂרוֹ שֶׁל עֵשָׂו, כִּי זֶה יָדוּעַ שֶׁכָּל מִלְחַמְתָּם הָיָה בְּעִנְיַן הַגְּלֻיּוֹת שֶׁהָאִישׁ הַנַּ"ל רָצָה לְהִתְגַּבֵּר לְהַאֲרִיךְ הַגָּלֻיּוֹת וְרָצוֹנוֹ הָיָה לְהַגְבִּיר כָּל כָּךְ עַד שֶׁחַס וְשָׁלוֹם לֹא יוּכְלוּ לָצֵאת מִשָּׁם, כִּי מֵחֲמַת שֶׁרוֹאִין שֶׁקֵּץ הַגְּאֻלָּה סָתוּם וְנֶעְלָם מְאֹד מְאֹד עַל־כֵּן הֵם אוֹמְרִים שֶׁיִּתְגַּבְּרוּ חַס וְשָׁלוֹם עַד שֶׁחַס וְשָׁלוֹם אָפֵס תִּקְוָה, וְעִקַּר הִתְגַּבְּרוּתָם הוּא גָּלוּת הַנֶּפֶשׁ מַה שֶּׁמִּתְגַּבְּרִים בְּכָל פַּעַם עַל כָּל נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁמִּתְגַּבְּרִים, שְׁמִזֶּה עִקַּר אֲרִיכַת הַגָּלוּת הַכְּלָלִי כַּיָּדוּעַ.

וּכְבָר מִבֹּאָר שֶׁעִקַּר הִתְגַּבְּרוּת הַקְּלִפּוֹת הוּא עַל־יְדֵי הָעַצְבוּת, וְלֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְהִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם מֵחֲמַת שֶׁהָא בְּהָא תַּלְיָא כָּל מַה שֶּׁמִּתְגַּבְּרִין בְּעַצְבוּת מִתְגַּבְּרִין הַהֲאָוּוֹת מִשְׁגָּל וּמָמוֹן וְכַעַס וכו', וְכֵן לְהֵפֶךְ כָּל מַה שֶּׁהַהֲאָוּוֹת מִתְגַּבְּרִין הָעַצְבוּת מִתְגַּבֵּר. וּכְפִי הִתְגַּבְּרוּתָם אִי אֶפְשָׁר לַעֲלוֹת וְלַעֲסֹק בִּתְפִלָּה וְתִקּוּנֶיהָ כָּרְאוּי לַעֲלוֹת לְמָקוֹם שֶׁצְּרִיכִין לַעֲלוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה וכו'.

עַל־כֵּן כְּמַעַט אָבַדְנוּ בְּעִנְיָנוּ לוּלֵי ה' עֶזְרָתָה לָּנוּ שֶׁשּׁוֹלֵחַ לָנוּ בְּכָל דּוֹר צַדִּיקֵי אֱמֶת שֶׁהֵם עוֹסְקִים בְּתִקּוּנֵנוּ וְלוֹחֲמִים עֲבוּרֵנוּ. וְזֶה בְּחִינַת מִלְחֶמֶת יַעֲקֹב, שֶׁמִּמֶּנּוּ עִקַּר הִתְחַלַּת קְדֻשַּׁת יִשְׂרָאֵל (הלכות הודאה ו', אות כ"ה):



לג,ג וַאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי

אַף־עַל־פִּי שֶׁצְּרִיכִין לִהְיוֹת זְרִיזִין גְּדוֹל בַּעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אַף־עַל־פִּי־כֵן אִי אֶפְשָׁר לְדַחֹק אֶת הַשָּׁעָה כְּלָל, רַק לֵילֵךְ וּלְהִתְנַהֵל לְאַט לְאַט, בִּבְחִינַת "הַבָּא לְטַהֵר מְסַיְּעִין לוֹ", אוֹמְרִים לוֹ הַמְּתֻקָּן, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר יַעֲקֹב אָבִינוּ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם: "הַיְלָדִים רַכִּים וכו', וַאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים וכו'". וְיֵשׁ בָּזֶה הַרְבֵּה לְדַבֵּר (הלכות גזילה ה' - אות כ"א לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, אות קס"ה):

לג,יז וַיִּסַּע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בַּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת

וְקָשֶׁה לִכְאוֹרָה, הֲלֹא גַּם בַּיִת בָּנָה וְלָמָּה קָרָא הַמָּקוֹם עַל שֵׁם סֻכּוֹת דַּיְקָא. אַךְ יַעֲקֹב אָבִינוּ בְּוַדַּאי עָסַק כָּל יָמָיו בְּלִמּוּד הַיִּשִׁיבָה הַקְּדוֹשָׁה לְהַמְשִׁיךְ אֱמוּנָה בָּעוֹלָם (כִּי הָאֱמוּנָה הוּא בְּחִינַת אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת וְהָרַב הָאֱמֶת מַשְׁגִּיחַ עַל כָּל חֶלְקֵי הָאֱמוּנָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לְקַבְּצָם וּלְהַעֲלוֹתָם. וְעַל־כֵּן נִקְרָא לְמוּד הָרַב עִם הַתַּלְמִידִים יְשִׁיבָה וכו').

וְעַל־כֵּן כָּל הַבַּיִת שֶׁבָּנָה כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיִּבֶן לוֹ בַּיִת הָיָה רַק בִּשְׁבִיל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁמִּתְחֶלֶת בְּבֵית דִּבְרֵאשִׁית לְהַמְשִׁיךְ דֶּרֶךְ הַתּוֹרָה בָּעוֹלָם עַל־יְדֵי בֵּית יְשִׁיבָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה. אֲבָל רָאָה שֶׁאִי אֶפְשָׁר עַל־יְדֵי בְּחִינַת בַּיִת לְבַד לְקַבֵּץ וְלֶאֱסֹף הָעָם, עַל־כֵּן וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכּוֹת. מִקְנֵהוּ הֵם בְּחִינַת הֶמּוֹן הָעָם הָרְחוֹקִים עֲדַיִן מִיְּשִׁיבָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהֵם בְּחִינַת בְּהֵמוֹת כִּי כָּל מִי שֶׁאֵין בּוֹ דֵּעָה אֵינוֹ מִן הַיִּשּׁוּב וְהוּא בְּהֵמָה בִּדְמוּת אָדָם.

וּבְשִׁבְילָם עָשָׂה סֻכּוֹת, כְּדֵי לְקַבֵּץ אוֹתָם, שֶׁאֵין בֵּיכָלְתָּם לָבוֹא אֶל בֵּיתוֹ וְלֹא יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ כָּל זְמַן שֶׁהוּא סָגוּר בְּבֵיתוֹ, שֶׁעַל־יְדֵי זֶה עִקַּר הַהִתְקָרְבוּת אֶל הַיְשִׁיבָה הַקְּדוֹשָׁה.

עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם סֻכּוֹת דַּיְקָא מֵחֲמַת שֶׁעַל־יְדֵי זֶה עַל־יְדֵי בְּחִינַת סֻכּוֹת עַל־יְדֵי זֶה עִקַּר הַהִתְקָרְבוּת אֶל הַיְשִׁיבָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת בַּיִת. שֶׁכָּל בִּנְיַן הַבַּיִת שֶׁהוּא בֵּית הַיְשִׁיבָה שֶׁהוּא עִקַּר הַבַּיִת הָאֱמִתִּי הוּא עַל־יְדֵי בְּחִינַת סֻכָּה (לקוטי הלכות - הלכות נזיקין ה' – אות כ"א):

ספור השבוע

כוכבי אור

אַנְשֵׁי מוֹהֲרַ"ן, מ"ז

... כְּשֶׁהָיָה אַדְמוֹ"ר זַצַ"ל סָמוּךְ עוֹד עַל שֻׁלְחַן חוֹתְנוֹ רַבִּי אֶפְרַיִם זַ"ל בִּכְפָר הוּסְיַאטִין, וְהִגִּיעַ לְחוֹתְנוֹ יוֹם הֻלַּדְתּוֹ שֶׁל אָבִיו וְנָסַע לַאֲלֶכְסַנְדְּרִיווּקָא הַסָּמוּךְ לְשָׁם וְלָקַח אִתּוֹ אֶת אַדְמוֹ"ר זַצַ"ל.

וּכְשֶׁבָּאוּ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּבְנֵי הַנְּעוּרִים דִּשָּׁם כַּאֲשֶׁר רָאוּ אֶת אַדְמוֹ"ר זַצַ"ל בְּפֶעַם הָרִאשׁוֹן אֲזַי הוּטַב בְּעֵינֵיהֶם מְאֹד לְכַנֵּס עִמּוֹ בְּדִבָּרִים, אַךְ לֹא יָדְעוּ מֵהֵיכָן לְהַתְחִיל. וְאַחַר הַתְּפִלָּה נָתַן לָהֶם הַר' אֶפְרַיִם זַ"ל יַיִן יָשָׁן כְּנֻהוּג וּבִקְּשׁוּ בְּנֵי הַנְּעוּרִים מֵר' אֶפְרַיִם הַנַּ"ל שֶׁיְּצַוֶּה לַחֲתָנוֹ הוּא אַדְמוֹ"ר זַצַ"ל שֶׁיִּלְמֹד פֶּרֶק מִשְׁנָיוֹת וְכֵן עָשָׂה ...

(דהמשך בדף ד')

עלון זה הובא לדפוס, והוקדש כקורבן תודה
לכבוד מורינו ורבינו הקדוש
ר' נחמן מברסלב
אשר מתורתו אנו יונקים
וזוכים לחיות חיי אמת, ומחיים את נפשנו הצמאה
ולתלמידו היקר
ר' ישראל דב אודסר
בעל הפתק, שזכה ל– "ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד
ביאת המשיח" – וחיזקנו להרבות באמירת "הלקוטי תפילות"
המחיים נפשנו כמים צוננים לנפש עייפה
זכות הצדיק תגן עלינו ותאיר עיננו לנצח

לרגל שנה שלמה של עלון כפול

לְרָאוֹת בְּאֹב"י הַנֶּחָל

= דִּירָה (ב) =

אֶחָד שָׁמַע מִמֶּנּוּ, שְׁמִי שָׁרוֹצֶה לְהִתְבּוֹדֵד בַּיְּעָרוֹת, יוֹתֵר טוֹב בְּשִׁבִילוֹ לָגוּר בִּצְפַת, שֶׁהוּא מָקוֹם שֶׁל יְעָרוֹת בְּיוֹתֵר.

אֶחָד קִבֵּל לְפָנָיו שֶׁקָּשֶׁה לוֹ בְּיוֹתֵר לְשַׁלֵּם הַשְׂכַּר דִּירָה הַגָּבוֹהַּ שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם, הֵשִׁיב לוֹ ר' יִשְׂרָאֵל, שֶׁבִּצְפַת יֵשׁ לָנוּ הַרְבֵּה תַּנָּאִים וְאָמוֹרָאִים.

אֶחָד שָׁאַל אוֹתוֹ אִם יוֹתֵר טוֹב לָגוּר בִּירוּשָׁלַיִם אוֹ בִּצְפַת, וְר' יִשְׂרָאֵל הֵשִׁיב לוֹ שֶׁהַכֹּל אֶחָד.

אֶחָד אָמַר לוֹ שֶׁהוּא מַעֲדִיף לָגוּר בִּצְפַת לְמַטְרַת עֲבוֹדַת־הַשֵּׁם, וְר' יִשְׂרָאֵל חִזֵּק אוֹתוֹ בִּרְצוֹנוֹ.

עוֹלֶה חָדָשׁ שָׁאַל אֶת ר' יִשְׂרָאֵל אִם טוֹב לָגוּר בְּאֶשְׁדּוֹד, וְהֵשִׁיב לוֹ: "יוֹתֵר טוֹב לָגוּר בִּמְקוֹמוֹת שֶׁיֵּשׁ קִבְרֵי צַדִּיקִים בִּשְׁבִיל לַעֲבֹד ה', כְּמוֹ בִּצְפַת, אוֹ בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁיֵּשׁ הַכֹּתֶל". וְהָאַבְרֶךְ הַזֶּה אָמַר לְר' יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא חוֹזֵר לְצָרְפָת וְאַחַר־כָּךְ יָבוֹא לָגוּר בְּאֶשְׁדּוֹד, וְאָז ר' יִשְׂרָאֵל אָמַר בְּקוֹל בֶּכִי: "רַבֵּנוּ... הוּא הָרַבֶּ"ה שֶׁלָּנוּ". וְהָיָה מְאֹד מְכֻוָּן, כִּי הָאַבְרֶךְ הַזֶּה, כְּשֶׁשָּׁב לְצָרְפָת, הִתְרַחֵק לְאַט לְאַט מֵרַבֵּנוּ וּמֵהַיַּהֲדוּת.

פַּעַם אֶחָד שָׁאַל אֶת ר' יִשְׂרָאֵל אִם עָדִיף לָגוּר בִּירוּשָׁלַיִם אוֹ בְּמִירוֹן, וְר' יִשְׂרָאֵל חָשַׁב קְצָת וְעָנָה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם, כִּי רוֹאִים בְּתְהִלִּים שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר הַרְבֵּה מִמַּעֲלַת יְרוּשָׁלַיִם וְכוּ'...

וּלְאֶחָד שֶׁרָצָה לַעֲלוֹת לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וְשָׁאַל אוֹתוֹ אֵיפֹה לָגוּר, ר' יִשְׂרָאֵל הֵשִׁיב שֶׁפָּתוּב בַּגְּמָרָא 'הַכֹּל מַעֲלִין לִירוּשָׁלַיִם', אֲבָל כָּל מָקוֹם אֵיפֹה שֶׁיֵּשׁ מִקְוֶה וּבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁל אֲנָשִׁים דָּתִיִּים - זֶה טוֹב.

פַּעַם אֶחָד שָׁאַל אֶת ר' יִשְׂרָאֵל הֵיכָן לָגוּר, הֵשִׁיב: "אֵיפֹה שֶׁיֵּשׁ חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב".





... וַאֲנִי רוֹאֶה, שֶׁזֶּה עִקַּר הוּא הַמְּסִירוּת נֶפֶשׁ בִּשְׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בִּשְׁבִיל הַתּוֹרָה. חָכְמָה זֶה גַּם־כֵּן טוֹב, אֲבָל הָעִקָּר הַיְסוֹד, הָעִקָּר הַיַּהֲדוּת, עִקַּר הַתּוֹרָה - הוּא הַמְּסִירַת נֶפֶשׁ, הָרָצוֹן הֶחָזָק!

אֲנִי הָיִיתִי הַגְּרוּעַ שֶׁל כֻּלָּם, אֲבָל נִיצוֹץ אֶחָד מֵהָאֱמֶת עוֹמֵד כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם, כְּנֶגֶד כָּל הַגְּבוּרוֹת, כְּנֶגֶד הַכֹּחוֹת. וְגַם רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ רָמַז בָּזֶה וְאָמַר: "תְּנוּ לִבְּכֶם לִי, וַאֲנִי אוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ חָדָשׁ. זֶה דֶּרֶךְ יָשָׁן מְאֹד שֶׁדַּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ מֵעוֹלָם, אַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא חָדָשׁ לְגַמְרֵי".

נו, צְרִיכִים לָתֵת אֶת הַלֵּב !...

מִכְתְּבֵי יְדִידוּת



(מכתב ד' – המשך) ... **פַּעַם** קָרָאתִי שָׁמָּה, שֶׁהַמְצָוָה שֶׁל רַבִּי נָתָן (שֻׁצְרִיךְ לְדַקְדֵּק בָּהּ) הִיא תְּפִלִּין, וְרַבִּי נַפְתָּלִי צִיצִית (לְפִי רַבֵּנוּ), וְאָמַרְתִּי לְר' יִשְׂרָאֵל שֶׁרַבֵּנוּ בִּקֵּשׁ מִצְוָה אַחַת לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ כָּל הַדִּיּוּקִים, וְהֵשִׁיב בְּחִיּוּב, וְאָמַרְתִּי (לְפִי הֲבָנָתִי מֵהַקַּבָּלָה הַזֹּאת), אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לָדַעַת אֵיזוֹ מִצְוָה לִבְחֹר? וְר' יִשְׂרָאֵל הֵשִׁיב לִי: 'אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ וְזֶה לֹא מְעַנְיֵן אוֹתִי, רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ אָמַר אֶת זֶה - זֶה מַסְפִּיק!' אַחַר כָּךְ גָּעַר בִּי בְּרַמָּזָיו, וְאָמַר לִי עִם תְּנוּעַת הַיָּד; 'לֹא טוֹב לַעֲשׂוֹת חֲקִירוֹת וְכוּ'.

הָיָה לִי הַרְבֵּה הַמַּחֲשָׁבָה לָמָּה ר' יִשְׂרָאֵל לֹא מְאַמֵּת לָנוּ הַקַּבָּלוֹת (כְּמוֹ שיש"ק וְכוּ'), וְגַם הָיִיתִי מְאֹד דּוֹאֵג עַל עִנְיָנִי, וְאָז נִכְנַסְתִּי לְר' יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לִי בְּשִׂמְחָה; 'מִי זֶה? ...? לֹא צָרִיךְ לְדָאֹג (וְלַחְשֹׁב). רַבֵּנוּ יָקִים כָּל מַה שֶׁהִבְטִיחַ לְמִקָּרְבָיו וְכוּ', בְּלִי שׁוּם גִּזְמָא' וְכוּ'... וְסִפֵּר הַנְּסִיעוֹת שֶׁלּוֹ לִירוּשָׁלַיִם בְּמְסִירוּת נֶפֶשׁ שֶׁלֹּא רוֹאִים, וְהִפְטִיר; 'כָּל הַמְּסִירַת נֶפֶשׁ הַזֹּאת בִּשְׁבִיל לִשְׁמֹעַ דִּבּוּר מֵרַבֵּנוּ (שֶׁלֹּא כָּתוּב בַּסְּפָרִים), וְעַכְשָׁו לֹא צָרִיךְ, עַכְשָׁו יֵשׁ נַ נַח נַחְמָ נַחְמָן מֵאוּמָן'...



גַּם הַקַּבָּלוֹת אֲמִתִּיּוֹת, כְּמוֹ לַעֲשׂוֹת פִּדְיוֹן עִם מַטְבֵּעַ (מוּבָא בְּמִכְתָּב ר' יִצְחָק דַּוְקָא, לֹא הָיָה נוֹהֵג בָּהֶם, אַדְרַבָּה, הָיָה מַעֲדִיף לַעֲשׂוֹת עִם שְׁטָרוֹת...

עֵינוֹת וּתְפִילוֹת

מַחֲלֹקֶת וּמְרִיבָה, יא-יב

הַמִּתְנַגְּדִים וְהַמְּבַזִּים וְהַמְּחָרְפִים יִרְאֵי-הַשֵּׁם, זֶה מֻחֲמָת שֶׁמְּקַבְּלִים תּוֹרָה מִתַּלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁאֵינָם כְּשֵׁרִים, שֶׁהֵם נִקְרָאִין שֵׁדִין יְהוּדָאִין, שֶׁהֵם מְקַבְּלִין תּוֹרָה נְפוּלָה שֶׁאֵין לָהּ כֹּחַ לְהַדְרִיךְ אֶת הָאָדָם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב בֶּאֱמֶת, וְאֵין מַשִּׂיגִים שׁוּם תּוֹעֶלֶת עַל־יְדֵי תַּלְמִידֵי חֲכָמִים כְּאֵלּוּ, אַדְרַבָּא נוֹפְלִים עַל יְדֵיהֶם לְכַפִּירוֹת וְהִתְנַגְּדוּת (ל"מ, סימן כח).

עַל־יְדֵי הַכְנָסַת אוֹרְחִים תַּלְמִידֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים זוֹכִין לֶאֱמוּנָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה מִתְגַּבֵּר עַל הַמִּתְנַגְּדִים הַנַּ"ל (שם).

... רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אָב הָרַחֲמָן וְהַחֶסֶד, זַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שֶׁאֶזְכֶּה לְמִדַּת הַחֶסֶד הַקְּדֵשָׁה, וְאֶזְכֶּה לֶאֱחֹז וּלְהִתְדַּבֵּק בְּמִדָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה חֶסֶד כָּל יָמָיו. וּתְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהַכְנִיס אוֹרְחִים הֲגוּנִים בְּתוֹךְ בֵּיתִי וְיִהְיֶה בֵּיתִי בֵּית וַעַד לַחֲכָמִים, שֶׁאֶזְכֶּה לְהַכְנִיס אוֹרְחִים תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים לְתוֹךְ בֵּיתִי, וְאֶזְכֶּה לְקַבְּלָם בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה וּבְכָבוֹד גָּדוֹל וּבְשִׂמְחָה רַבָּה, וּתְזַכֵּנִי לַעֲמֹד לְפָנֵיהֶם וּלְשָׁרְתָם וּלְשַׁמְּשָׁם בְּעַצְמִי בְּכָל מִינֵי שֵׁרוּת וְשִׁמּוּשׁ.

וְאֶהְיֶה תָּמִיד כָּבוּשׁ תַּחַת יַד תַּלְמִידֵי חֲכָמִים צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וּלְשַׁמְּשָׁם אוֹתָם תָּמִיד, עַד שֶׁאֶזְכֶּה לִהְיוֹת נִכְלָל בְּמִדָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, לִהְיוֹת שָׁלֵם בְּמִדַּת הַחֶסֶד בֶּאֱמֶת. וּתְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לֶאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְלַעֲנָוָה אֲמִתִּיּוּת, וְאֶזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ שְׁפָלוּתִי בֶּאֱמֶת, וְאֵדַע בֶּאֱמֶת כִּי "אֲנֹכִי תּוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ". וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִינֵי חֶרְפּוֹת וּבְזָיוֹנוֹת, וְתִתֶּן לִי כֹּחַ לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַשּׁוֹנְאִים וְהַחוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת לְנַצְּחָם אוֹתָם וּלְהַשְׁפִּילָם עַד עָפָר:

וּתְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים לֶאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בֶּאֱמֶת, וְאֶזְכֶּה לְהַאֲמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים וּבִירְאֵי הַשֵּׁם הָאֲמִתִּיִּים וְלֹא יָבֹא בְדַעְתִּי שׁוּם הִרְהוּר וּמַחֲשָׁבָה לְהַרְהֵר אַחֲרֵיהֶם חַס וְשָׁלוֹם, מִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא יֵצֵא עָתָק מִפִּי עֲלֵיהֶם חַס וְשָׁלוֹם, וְלֹא אֲדַבֵּר עֲלֵיהֶם שׁוּם דִּבּוּר כְּנֶגֶד כְּבוֹדָם, רַק אֶזְכֶּה לְכַבְּדָם וּלְפָאֲרָם תָּמִיד בֶּאֱמֶת, בְּגוּפִי וְנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, בְּכָל מִינֵי כָּבוֹד וִיקָר וְתִפְאֶרֶת.

וּתְזַכֵּנִי וְתַעֲזְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה נִשְׁמַע לְאָזְנַי שׁוּם דִּבְרֵי תּוֹרָה הַיּוֹצְאִים מִפִּי תַּלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁאֵינָם הֲגוּנִים וּכְשֵׁרִים, שֶׁהֵם נִקְרָאִין "תַּלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁדֵּין־יְהוּדָאִין", וְתַרְחִיקֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מֵהֶם, וְלֹא אֶשְׁמַע וְלֹא אֲקַבֵּל תּוֹרָה מֵהֶם, וְתַרְחִיקֵנִי וְתַבְדִּילֵנִי וְתַפְרִישֵׁנִי מִגְּבוּלָם, מֵהֶם וּמִתַּלְמִידֵיהֶם.

וְתַצִּיל אוֹתִי וְאֶת זַרְעִי וְאֶת זֶרַע זַרְעִי וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכָּל מִינֵי הִתְנַגְּדוּת חַס וְשָׁלוֹם כְּנֶגֶד יִרְאֵי הַשֵּׁם, שֶׁלֹּא יִמְצָא בָּנוּ שׁוּם מִתְנַגֵּד וְחוֹלֵק עַל יִרְאֵי הַשֵּׁם הָאֲמִתִּיִּים, וְלֹא יִתְגַּלְגֵּל עַל יָדֵינוּ חַס וְשָׁלוֹם שׁוּם חֻרְפּוֹ וּבְזָיוֹן כְּלָל לִירְאֵי הַשֵּׁם בֶּאֱמֶת, רַק נִזְכֶּה לְכַבְּדָם בְּכָל מִינֵי כָּבוֹד, לְהַחֲזִיקָם וּלְסוֹמְכָם בְּכָל מִינֵי סְמִיכָה, וְנִזְכֶּה לִמְסֹר נַפְשֵׁנוּ וּמְאֹדֵנוּ עֲבוּר יִרְאֵי הַשֵּׁם בֶּאֱמֶת: (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה כ"ח)

כל השנה הלכות

חיוב גדול, על־כל אחד מישראל, ללמוד בכל יום שיעור פוסק ... והוא תיקון גדול מאד, לברר ולתקן כל הפגמים; כי על־ידי־זה מבררין הטוב מהרע, שהוא כלל כל־התיקונים (מתוך קצור לקוטי מוהר״ן, קפ״ו)

קצור שולחן ערוך - מהרב שלמה גאנצפריד זצ״ל

= דיני המפטיר =

(ו) בְּשַׁבָּת שֶׁשְּׁתֵּי פָּרָשִׁיּוֹת מְחֻבָּרוֹת מַפְטִירִין בַּהַפְטָרָה שֶׁל פָּרָשָׁה שְׁנִיָּה, לְבַד בְּאַחֲרֵי־קְדוֹשִׁים כְּשֶׁהֵן מְחֻבָּרוֹת, שֶׁאָז מַפְטִירִין הָלֹא כִבְנֵי כֻשִׁיִּים, בְּקָצַת חֲמִשִּׁים נִרְשָׁמָה לְפָרָשַׁת וַיִּשְׁלַח הַהַפְטָרָה וַיִּבְרַח יַעֲקֹב., וְהִיא טָעוּת, כִּי הַפְטָרָה זוֹ שַׁיֶּכֶת לְפָרָשַׁת וַיֵּצֵא, וְהַפְטָרַת וַיִּשְׁלַח הוּא חֶזְיוֹן עוֹבַדְיָה - רפ״ד תכ״ה

(ז) רֹאשׁ־חֹדֶשׁ שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת, מַפְטִירִין הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי, וְאִם טָעָה וְקָרָא הַהַפְטָרָה שֶׁל פָּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ, אִם עֲדַיִן לֹא אָמַר הַבְּרָכוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת, יֹאמַר גַּם הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וִיבָרֵךְ אַחַר כָּךְ. וְאִם לֹא נִזְכַּר עַד לְאַחַר הַבְּרָכוֹת, יֹאמַר הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי בְּלֹא בְּרָכוֹת. וְאִם חָל רֹאשׁ־חֹדֶשׁ בְּאֶחָד בְּשַׁבָּת, מַפְטִירִין מָחָר חֹדֶשׁ. וְאִם טָעָה, דֵּינוֹ כְּמוֹ בְּשַׁבַּת־רֹאשׁ־חֹדֶשׁ, חָל רֹאשׁ־חֹדֶשׁ בַּשַּׁבָּת וּבְיוֹם הָרִאשׁוֹן, מַפְטִירִין הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי

(ח) בְּשַׁבַּת־חֹל־הַמּוֹעֵד־פֶּסַח, אֵין מַזְכִּירִין בִּבְרָכוֹת הַפְטָרָה שֶׁל פֶּסַח, לֹא בְּאֶמְצַע וְלֹא בְּחָתִימָה, אֶלָּא מַסִּים מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת. אֲבָל בְּחֹל־הַמּוֹעֵד־סֻכּוֹת - כֵּיוָן שֶׁאוֹמְרִים הַלֵּל שָׁלֵם וְגַם חָלוּק בַּקְּרָבָנוֹת, מַזְכִּירִין כְּמוֹ בְּיוֹם־טוֹב שֶׁל סֻכּוֹת שֶׁחָל בַּשַּׁבָּת



אבי הנחל

מכתב כא

ב״ה, ו׳ אִיָּר תשי״ט, טְבֶרְיָא.

נֶאֱמָן לִבִּי הַדָּגוּל בִּנְשָׁמָה גְּבוֹהָה וִיקָרָה, שֶׁנָּשְׂאוּ לִבּוֹ לַחְתֹּר וְלִמְצֹא הַמַּיִם עֲמֻקִּים שֶׁמֵּהֶם גְּדֵלָה הָאֱמוּנָה לְכָל דּוֹר, אַשְׁרֵי חֶלְקוֹ. שָׁלוֹם וְיֶשַׁע רַב.

עָלֵינוּ לְעַשּׁוֹת פּוּרִים גָּדוֹל בְּשִׂמְחָה רַבָּה בְּכָל יוֹם וָיוֹם עַל הַנִּסִּים וְהַנִּפְלָאוֹת הַנּוֹרָאוֹת פְּלָאֵי פְּלָאוֹת אֲשֶׁר הִפְלִיא ה׳ חַסְדּוֹ עִמָּנוּ בַּדּוֹרוֹת הַלָּלוּ שֶׁזָּכִינוּ לִהְיוֹת בְּחֶלְקוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק אוֹר הֶחָדָשׁ חִדּוּשׁ שֶׁבְּחִדּוּשִׁים פֶּלֶא נוֹרָא וְנִשְׂגָּב וכו׳, שֶׁהוּא הַמַּנְהִיג הָאֲמִתִּי הַיְחִדִי שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, הַצּוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת לְהַעֲלוֹתָם מִשְׁמַד לְרָצוֹן וּלְתַקְּנָם בְּתַכְלִית הַתִּקּוּן. הַמַּמְשִׁיךְ אֱמֶת כָּזֶה בָּעוֹלָם שֶׁהוּא שֹׂרֶשׁ תַּכְלִית הָאֱמֶת לַאֲמִתּוֹ שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְקַלְקְלוֹ בְּשׁוּם אֹפֶן, שֶׁעַל־יָדוֹ עִקַּר בִּטּוּל הַשֶּׁקֶר בְּשָׁרְשׁוֹ לְגַמְרֵי עַד קָצֵה אַחֲרוֹן!

עִקַּר אֲרִיכַת מְרִירַת הַגָּלוּת שֶׁל עַכְשָׁו הוּא מֵחֲמַת רִבּוּי הַמַּחֲלֹקֶת שֶׁבֵּין יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁאֵין יוֹדְעִים הֵיכָן הוּא הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁיָּכוֹל לְשַׁמֵּחַ אֶת יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ מְרִירַת הַגָּלוּת, לְהָאִיר בָּהֶם אֶת הִתְנוֹצְצוּת אֱלֹקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁזֶּה עִקַּר הַשִּׂמְחָה. הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁהוּא בָּחִיר שֶׁבַּצַּדִּיקִים מְגַלֶּה וּמֵאִיר בְּלֵב הָאָדָם עֵצוֹת עֲמֻקּוֹת מְאֹד מְאֹד, עֵצוֹת קְדוֹשׁוֹת אֲמִתִּיּוֹת לְתוֹךְ תֹּקֶף הַחֹשֶׁךְ הַגָּדוֹל הַמִּתְגַּבֵּר וּמִשְׁתַּטֵּחַ עַל הָאָדָם בְּכָל פַּעַם לְהַחֲשִׁיךְ הַכֹּל חַס וְשָׁלוֹם. הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה, הוּא מַמְשִׁיךְ תּוֹרָה מִמָּקוֹם עֶלְיוֹן נוֹרָא וְנִשְׂגָּב כָּזֶה בְּשֵׂכֶל נִפְלָא כָּזֶה, עַד שֶׁיֵּשׁ כֹּחַ בְּתוֹרָתוֹ לְהָשִׁיב וּלְהַחֲיוֹת כָּל הַנְּפָשׁוֹת שֶׁיִּעַסְקוּ בְּתוֹרָתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד !...



... להתוודע ולהגלות שכל מילה סודות התורה, כוונת רבנו ז״ל הייתה ללמד אותנו כיצד לעבוד ה׳, ולוואי והיינו זוכים להבין מעט מהסודות ומהמוסר השכל שבמעשיות האלו, היינו יהודים כשרים כראוי״ (מתוך הקדמת הספר)

מַעֲשֶׂה ט

** מֵחָכָם וְתָם **

... וְהָיָה אוֹמֵר: אִשְׁתִּי, תֵּן לִי הַפְּעָלְץ. כְּשֶׁהָיָה צָרִיךְ לִלְבֹּשׁ פְּעָלְץ, כְּגוֹן: לַיְלָךְ לַשּׁוּק, וְהָיְתָה נוֹתֶנֶת לוֹ. כְּשֶׁהָיָה צָרִיךְ לִלְבֹּשׁ טוּלִיפּ (מעיל פרווה מכובד) לַיְלֶךְ בֵּין אֲנָשִׁים, הָיָה אוֹמֵר: אִשְׁתִּי, תֵּן לִי הַטּוּלִיפּ, וְהָיְתָה נוֹתֶנֶת לוֹ הַפְּעָלְץ. וְהָיָה מִתְעַנֵּג מִמֶּנּוּ, וְהָיָה מְשַׁבֵּחַ: כַּמָּה יָפֶה הַטּוּלִיפּ הַזֶּה.

כְּשֶׁהָיָה צָרִיךְ לְקַאפְּטִין (מעיל), כְּגוֹן: לַיְלָךְ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, הָיָה מְצַוֶּה וְאוֹמֵר: אִשְׁתִּי, תֵּן לִי הַקַּאפְּטִין, וְהָיְתָה נוֹתֶנֶת לוֹ הַפְּעָלְץ. וְהָיָה מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר: כַּמָּה יָפֶה וְנָאֶה הַקַּאפְּטִין הַזֶּה, וְכֵן כְּשֶׁהָיָה צָרִיךְ לִלְבֹּשׁ יוּפָּא (מעיל), הָיְתָה נוֹתֶנֶת לוֹ גַּם־כֵּן הַפְּעָלְץ, וְהָיָה מְשַׁבֵּחַ וּמִתְעַנֵּג גַּם־כֵּן כַּמָּה יָפֶה וְנָאֶה הַיּוּפָּא הַזֹּאת כְּנֶ״ל וְכֵן בְּכֵיוֹצֵא בָּזֶה. וְהָיָה רַק מָלֵא שִׂמְחָה וְחֶדְוָה תָּמִיד.

כְּשֶׁהָיָה גּוֹמֵר הַמִּנְעָל, וּמִן הַסְּתָם הָיָה לוֹ שְׁלֹשָׁה קְצָווֹת, כִּי לֹא הָיָה יָכוֹל הָאָמָנוּת בִּשְׁלֵמוּת כַּנַּ״ל, הָיָה לוֹקֵחַ הַמִּנְעָל בְּיָדוֹ, וְהָיָה מְשַׁבֵּחַ אוֹתוֹ מְאֹד, וְהָיָה מִתְעַנֵּג מְאֹד מִמֶּנּוּ. וְהָיָה אוֹמֵר: אִשְׁתִּי, כַּמָּה יָפֶה וְנִפְלָא הַמִּנְעָל הַזֶּה; כַּמָּה מִתּוֹךְ הַמִּנְעָל הַזֶּה; כַּמָּה מִנְעָל שֶׁל דְּבַשׁ וְצוּקֶר (דבש וסוכר המכובד) הַמִּנְעָל הַזֶּה.

וְהָיְתָה שׁוֹאֶלֶת אוֹתוֹ: אִם־כֵּן, מִפְּנֵי מָה שְׁאָרֵי רַצְעָנִים נוֹטְלִים שְׁלֹשָׁה זְהוּבִים בְּעַד זוּג מְנַעֲלִים, וְאַתָּה לוֹקֵחַ רַק חֲצִי טָאלֶיר הֵינוּ זָהוּב וָחֲצִי. הֵשִׁיב לָהּ: מַה לִּי בָּזֶה; זֶה מַעֲשֶׂה שֶׁלִּי, וְזֶה מַעֲשֶׂה שֶׁלִּי. וְעוֹד: לָמָּה לָנוּ לְדַבֵּר מֵאַחֵרִים. הֲלֹא נַתְחִיל לַחֲשֹׁב כַּמָּה וְכַמָּה אֲנִי מַרְוִיחַ בְּמִנְעָל זֶה מִיָּד לְיָד: הָעוֹר הוּא בְּכָךְ, הַזֶּפֶת וְהַחוּטִים וְכוּ׳ בְּכָךְ, וּשְׁאָרֵי דְּבָרִים כַּיּוֹצֵא בָּזֶה בְּכָךְ. לַאֲפֻקֵּיס (חתיכות עור) בְּכָךְ, וְעַתָּה אֲנִי מַרְוִיחַ מִיָּד לְיָד עֲשָׂרָה גְּדוֹלִים (עשרה מטבעות), וּמָה אִכְפַּת לִי רֶוַח כָּזֶה מִיָּד לְיָד. וְהָיָה רַק מָלֵא שִׂמְחָה וְחֶדְוָה תָּמִיד.

וְאֵצֶל הָעוֹלָם הָיָה לְלַעַג. וְהִשִּׂיגוּ תַּאֲוָתָם בּוֹ, שֶׁמְּצְאוּ מִמֶּנּוּ לְהִתְלוֹצֵץ כִּרְצוֹנָם, כִּי הָיָה נִדְמֶה לְמִשְׁגֶּע, וְהָיוּ בָּאִים בְּנֵי־אָדָם, וְהִתְחִילוּ בְּכַוָּנָה לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּשִׂבְיל לְהִתְלוֹצֵץ. וְהָיָה אוֹתָן הַתָּם אוֹמֵר: רַק בְּלִי לֵיצָנוּת. וְתֵכֶף שֶׁהֵשִׁיבוּ לוֹ: בְּלִי לֵיצָנוּת, קִבֵּל דִּבְרֵיהֶם, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמָּם, כִּי יוֹתֵר לֹא הָיָה רוֹצֶה לְהַעֲמִיק לַחֲשֹׁב חָכְמוֹת, שֶׁגַּם זֶה בְּעַצְמוֹ לֵיצָנוּת, כִּי הָיָה אִישׁ תָּם; וּכְשֶׁהָיָה רוֹאֶה שֶׁכָּנָתָם לְלֵיצָנוּת, הָיָה אוֹמֵר: מַה יִּהְיֶה כְּשֶׁתִּהְיֶה חָכָם מִמֶּנִּי הֲלֹא אֲזַי תִּהְיֶה שׁוֹטֶה, כִּי מָה אֲנִי נֶחְשָׁב. וּכְשֶׁתִּהְיֶה חָכָם מִמֶּנִּי, אַדְרַבָּא, אֲזַי תִּהְיֶה שׁוֹטֶה.

כָּל זֶה הָיָה דַּרְכֵי הַתָּם. וְעַתָּה נַחֲזֹר לְעִנְיַן רִאשׁוֹן ...

(ההמשך יבא)



טז. מִי שֶׁהוּא שׁוֹלֵט בְּיִצְרוֹ, בָּנָיו אֵינָם יוֹצְאִים לְתַרְבּוּת רָעָה, וְעַל־יְדֵי זֶה מָמוֹנוֹ נִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי זֶה לֹא יָבוֹא לִידֵי נְסָיוֹן.

יז. אֲפִלּוּ אִשָּׁה צַדֶּקֶת כְּשֶׁהִיא אֵינָהּ מְיֻחֶסֶת, עַל־יְדֵי זֶה מוֹלֶדֶת בָּנִים שֶׁאֵינָם הֲגוּנִים.

יח. בִּזְמַן שֶׁהַדָּגָן רַב בָּעוֹלָם, זֶה סִימָן לְלֵדַת זְכָרִים, וּבִזְמַן שֶׁהַיַּיִן רַב בָּעוֹלָם, זֶה סִימָן לְלֵדַת נְקֵבוֹת.

יט. מִי שֶׁאֵין לוֹ בֵּן זָכָר, יַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְהָבִיא מַתָּנוֹת לְתַלְמִידֵי־חֲכָמִים, וְיֹאמַר פָּרָשָׁה שֶׁל בְּכוּרִים וְגַם יִלְמַד גְּמָרָא הַרְבֵּה וִימַעֵט בְּלִמּוּד אַגָּדָה, כִּי לִמּוּד אַגָּדָה הוּא מְסֻגָּל לְבָנוֹת.

כ. עַל־יְדֵי לִמּוּד פּוֹסְקִים, עַד שֶׁיֵּדַע לְהוֹרוֹת הוֹרָאוֹת, עַל־יְדֵי זֶה גּוֹרֵם פְּקִידָה לְכַמָּה עֲקָרוֹת.



ישראל סבא

נְסִיעָה לִירוּשָׁלַיִם בְּמִסירוּת נֶפֶשׁ

... פַּעַם אַחַת אֲנִי פָּגַשְׁתִּי אֶת רַב אַלְטֶר שׁוֹחֵט, הוּא הָיָה בַּעַל-שֵׁם כָּזֶה שֶׁהוּא צַדִּיק, שֶׁהוּא גָּדוֹל, שֶׁהוּא עוֹבֵד הַשֵּׁם, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה צְדָקָה וָחֶסֶד. אָז אֲנִי הָיִיתִי רוֹצֶה לִנְסֹעַ לִירוּשָׁלַיִם אֲבָל בְּלִי כֶּסֶף אִי אֶפְשָׁר לִנְסֹעַ, אָז רָאִיתִי אֶת רַב אַלְטֶר, חָשַׁבְתִּי: "אוּלַי הוּא יַעְזֹר לִי". אָז אָמַרְתִּי: "רַב אַלְטֶר, יֵשׁ לִי בַּקָּשָׁה מִמְּךָ".

"מַה יֵּשׁ?"

"אֲנִי צָרִיךְ הַלְוָאָה חֲצִי לִירָה".

אָז הוּא מִסְתַּכֵּל עָלַי כְּמוֹ עַל מְשֻׁגָּע, "מַה הוּא מְדַבֵּר, אֲנִי עָשִׁיר, אֲנִי בַּנְקַאִי, אֲנִי יֵשׁ לִי חֲצִי לִירָה? בַּבַּנְק יֵשׁ חֲצִי לִירָה, אֲבָל אֲצָלַי יֵשׁ רַק גְּרוֹשִׁים. מַה הוּא אוֹמֵר, הַלְוָאָה חֲצִי לִירָה?"

הוּא אָמַר לִי: "עֲזֹב אוֹתִי. אֵיךְ יֵשׁ לְךָ עַזּוּת כָּזֶה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי חֲצִי לִירָה?"

נוּ, אֲנִי נִתְבַּיַּשְׁתִּי מְאֹד, אָמַרְתִּי לוֹ: "אִם אִי אֶפְשָׁר לָךְ, אַל תִּתֵּן".

אֲבָל הַבַּקָּשָׁה שֶׁלִּי, הוּא לֹא הָיָה יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִלִּבּוֹ, הוּא לֹא הָיָה יָכוֹל לִשְׁכֹּחַ, אֲנִי אָמַרְתִּי בְּכֹחַ, בִּרְעָדָה: "אֲנִי צָרִיךְ חֲצִי לִירָה!" שֶׁיְּלָוֶה לִי חֲצִי לִירָה.

הוּא חָשַׁב: "מָתַי הוּא יַחֲזִיר לִי? יָכוֹל לָתֵת חֲצִי לִירָה?! יָכוֹל לָתֵת גְּרוֹשׁ, שְׁנֵי גְּרוֹשׁ, חֲמִשָּׁה גְּרוֹשׁ, אֲבָל לֹא חֲצִי לִירָה".

בַּסּוֹף, לֹא נָתַתִּי לוֹ מְנוּחָה, בְּכָל פַּעַם שֶׁהוּא רָאָה אוֹתִי: "מָה עָשִׂיתָ, מַדּוּעַ עָשִׂיתָ כָּכָה? אֲנִי לֹא יָכוֹל לָנוּחַ!"

הוּא אָמַר לִי שֶׁהוּא יִתְיַשֵּׁב, אַחַר-כָּךְ הוּא רָאָה אוֹתִי בַּשּׁוּק וְקָרָא אוֹתִי וְאָמַר לִי: "אֲנִי אֶתֵּן לְךָ חֲצִי לִירָה. מָחָר מֻחֲרָתַיִם, אֲנִי אֶתֵּן לְךָ חֲצִי לִירָה".

נוּ, נוּ, הַשְּׁמְחָה שֶׁלִּי.. יֵשׁ לִי כְּבָר כֶּסֶף לְהַנְסִיעָה לִירוּשָׁלַיִם לִנְסֹעַ. אֲבָל לֹא נָסְעוּ יָשָׁר מִטְּבֶרְיָה לִירוּשָׁלַיִם, מִקֹּדֶם הָיוּ צְרִיכִים לִנְסֹעַ לְחֵיפָה וּמֵחֵיפָה לִירוּשָׁלַיִם. מִטְּבֶרְיָה לְחֵיפָה עָלָה חֲצִי לִירָה, אֲבָל מֵחֵיפָה לִירוּשָׁלַיִם עוֹד פַּעַם לֹא הָיָה לִי ...

ספור השבוע

המשך הסיפור

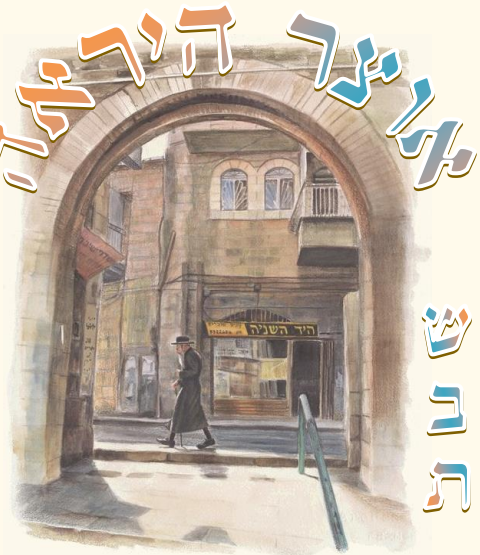
... וְהָפַךְ עַצְמוֹ פָּנָיו אֶל כֹּתֶל הַמִּזְרָח וְלָקַח מִשְׁנָיוֹת וְהִנִּיחַ עַל הַסְּטֶנְדֶּר וְלָמַד וַיִּתְמַהְמְהוּ בַּלִּמּוּד עַד בּוֹשׁ וְהַבְּנֵי הַנְּעוּרִים הִמְתִּינוּ עַד שֶׁיְּסַיֵּם לִמּוּדוֹ לְמַעַן יִשְׁתּוּ הַיַּי"ש וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁתּוּ לְחַיִּים גַּם לַאַדְמוֹ"ר זַצַ"ל, וּמִמֵּילָא יִהְיֶה לָהֶם שַׂיְכוּת לִכְנֹס עִמּוֹ בִּדְבָרִים; וּכְשֶׁרָאוּ שֶׁהוּא מִתְמַהְמֵהַּ הַרְבֵּה בְּלִמּוּדוֹ בִּקְּשׁוּ אֶת הָרַב ר' אֶפְרַיִם שֶׁיֹּאמַר לוֹ שֶׁיְּסַיֵּם הַלִּמּוּד. וְנָטָה אַדְמוֹ"ר אֶת יָדוֹ עַל פְּנֵי חוֹתְנוֹ וַיִּתְעַלֵּף.

וְהִתְחִילוּ לְהָקִיצוֹ, וּכְשֶׁהֵקִיץ שְׁאָלוּ אוֹתוֹ מֶה הָיָה לוֹ? וְהֵשִׁיב לָהֶם כְּשֶׁנָּטָה אַדְמוֹ"ר זַצַ"ל אֶת יָדוֹ עַל פָּנָיו רָאָה אֶת הַמָּנוֹחַ שֶׁהָיָה לוֹ יְאַרְצַ'ייט אַחֲרָיו עוֹמֵד לְנֶגְדּוֹ וְאָמַר לוֹ "**לְחִנָּן כָּזֶה אוֹמְרִים שִׁילְמַד מִשְׁנָיוֹת?**" וְנִתְפַּזֵּחַ וַיִּתְעַלֵּף.

הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמְהוּ מְאֹד וּמִן אָז וָהָלְאָה נִתְפָּרְסֵם שֵׁם אַדְמוֹ"ר זַצַ"ל שֶׁהוּא מַצַּדִּיקֵי הַדּוֹר, וְהִתְחִילוּ לִנְסֹעַ אֵלָיו כַּמָּה אֲנָשִׁים וְנִתְקָרְבוּ עַל יָדוֹ לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת שֶׁהַשִּׁלְשָׁה דְּבָרִים הָאֵלֶּה יְסוֹדוֹת הָעִקָּרִיִּים בְּהַשְׁאָרַת אַדְמוֹ"ר זַצַ"ל כְּפִי הַמּוּבָן בָּזֶה מִדִּבְרֵי מוֹהֲרַנ"ת זַ"ל:

מעין היראת שבת



כָּל הָעֲבוֹדוֹת וְהַמְּלָאכוֹת שֶׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשִׂין בִּימֵי הַחֹל, שֶׁאָז שׁוֹלְטִין הַיְמֵי רָע, כֻּלָּם הֵם בְּחִינַת תִּקּוּנִים וּבֵרוּרִים, כְּדֵי לְבָרֵר וּלְהוֹצִיא הַטּוֹב מֵהַקְּדֻשָּׁה הַמְלֻבָּשׁ בָּהֶם. כִּי גַּם בְּתוֹךְ הַיְמֵי רָע מְלֻבָּשׁ טוֹב וּקְדֻשָּׁה, רַק שֶׁהוּא נִסְתָּר שָׁם בְּכַמָּה לְבוּשִׁים וְצִמְצוּמִים, וְצָרִיךְ לְבָרְרוֹ וּלְהוֹצִיאוֹ מִשָּׁם; אֲבָל בְּשַׁבָּת וְיוֹם-טוֹב, אָז אֵין לְהַיְמֵי רָע שׁוּם שִׁלִּיטָה בָּהֶם, כִּי הֵם יְמֵי טוֹב עַל-כֵּן אֲסוּרִין בָּהֶם כָּל הַמְּלָאכוֹת, כִּי בָּהֶם אֵין צְרִיכִין בֵּרוּר, מֵאַחַר שֶׁהֵם עַצְמָן יְמֵי טוֹב.

אַךְ אַף-עַל-פִּי-כֵן עֲדַיִן יֵשׁ הֶפְרֵשׁ בֵּין שַׁבָּת לְיוֹם-טוֹב, כִּי שַׁבָּת הוּא בְּחִינַת לְמַעְלָה מֵהַזְּמַן, לְמַעְלָה אֲפִלּוּ מִכָּל הַיָּמִים וְהַמִּדּוֹת שֶׁהֵם יְמֵי טוֹב, בְּחִינַת "וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל הַיָּמִים וְקַדֵּשְׁתּוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים", כִּי בְּשַׁבָּת נִתְגַּלֶּה אוֹר אֲהָבָה שֶׁבַּדַּעַת, שֶׁהוּא אוֹרַיְתָא דְעַתִּיק סְתִימָאָה, שֶׁזֶּה עִקַּר עֹנֶג שַׁבָּת, בְּחִינַת "אָז תִּתְעַנַּג עַל ה'", עַל ה' דִּיקָא וְעַל-כֵּן אֲסוּרִים בּוֹ כָּל הַמְּלָאכוֹת, כִּי שָׁם הִיא שְׁבִיתָה מִכֹּל וְכֹל; אֲבָל יוֹם-טוֹב הוּא יוֹם טוֹב מַמָּשׁ, בְּחִינַת יְמֵי טוֹב הַנַּ"ל, וְאֵין לְהַיְמֵי רָע שִׁלִּיטָה אָז, וְעַל-כֵּן אֲסוּרִים בּוֹ גַּם-כֵּן כָּל הַמְּלָאכוֹת, אַךְ אַף-עַל-פִּי-כֵן עֲדַיִן יֵשׁ בּוֹ אֵיזֶה עֲשִׂיָּה וַעֲבָדָא, כִּי צְרִיכִין לְקַשֵּׁר הַיָּמִים וְהַמִּדּוֹת שֶׁהֵם הַיְמֵי טוֹב הַנַּ"ל לְבְחִינַת אוֹר אַהֲבָה שֶׁבַּדַּעַת הַנַּ"ל, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מֵהַיָּמִים וְהַמִּדּוֹת, כְּדֵי לְטַעֵם טַעַם אוֹר אַהֲבָה שֶׁבַּדַּעַת גַּם בְּתוֹךְ הַיָּמִים וְהַמִּדּוֹת.

וְעַל-כֵּן מֻתָּר בּוֹ מְלֶאכֶת אׇכְלֵי-נֶפֶשׁ, כִּי צַדִּיק אׇכֵל לְשׂבַע נַפְשׁוֹ, כִּי הַצַּדִּיק מִתְעַנֵּג בַּאֲכִילָתוֹ מֵאוֹר אַהֲבָה שֶׁבַּדַּעַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת אוֹרוֹת הַצַּחְצָחוֹת, שֶׁהֵם לְמַעְלָה מֵהַיָּמִים וְהַמִּדּוֹת, כַּיָּדוּעַ, שֶׁזֶּה בְּחִינַת "וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ", שֶׁזֶּה בְּחִינַת אֲכִילַת עֹנֶג שַׁבָּת הַנַּ"ל, שֶׁעוֹלִין אָז וּמִתְעַנְּגִין מֵאוֹר אַהֲבָה שֶׁבַּדַּעַת שֶׁהוּא לְמַעְלָה מֵהַכֹּל, בִּבְחִינַת "אָז תִּתְעַנַּג עַל ה'".

וּבְשַׁבָּת נַעֲשֶׂה זֹאת מֵעַצְמוֹ מֵחֲמַת קְדֻשַּׁת שַׁבָּת, כִּי שַׁבָּת הוּא לְמַעְלָה מֵהַזְּמַן וְהַיָּמִים וְהַמִּדּוֹת כַּנַּ"ל, אֲבָל בְּיוֹם-טוֹב צְרִיכִין עוֹד לַעֲשׂוֹת עֲבָדוֹת וְתִקּוּנִים כְּדֵי לְהִתְקַשֵּׁר לְאוֹר אַהֲבָה שֶׁבַּדַּעַת, שֶׁזֶּה בְּחִינַת מְלֶאכֶת אׇכְלֵי-נֶפֶשׁ, וְדִיקָא מְלָאכוֹת הַסְּמוּכִים לַאֲכִילָה, כִּי קְצִירָה וּטְחִינָה אָסוּר גַּם בְּיוֹם-טוֹב, רַק אֲפִיָּה וּבִשּׁוּל וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה, שֶׁהוּא רַק לְתַקֵּן וּלְגַלּוֹת הַטַּעַם שֶׁבַּמַּאֲכָל בִּשְׁלֵמוּת, וְהַטַּעַם שֶׁבַּמַּאֲכָל הוּא הַתַּעֲנוּג שֶׁבָּא מִבְּחִינַת "אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים", וּצְרִיכִין לְקַשְּׁרוֹ וּלְהַעֲלוֹתוֹ לְשָׁרְשׁוֹ, דְּהַיְנוּ לְשֹׁרֶשׁ אַהֲבָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אוֹר אַהֲבָה שֶׁבַּדַּעַת, בְּחִינַת עֹנֶג שַׁבָּת, בְּחִינַת "צַדִּיק אׇכֵל לְשׂבַע נַפְשׁוֹ", בְּחִינַת "וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ".

וְזֶה שֶׁקָּרְאוּ הַכָּתוּב "אֲשֶׁר יֹאכַל לְכָל נֶפֶשׁ" דַּיְקָא, בְּחִינַת "צַדִּיק אׇכֵל לְשׂבַע נַפְשׁוֹ" הַנַּ"ל. וְזֶה גַּם בְּחִינַת עֵרוּב תַּבְשִׁילִין, כִּי צְרִיכִי שַׁבָּת נַעֲשִׂין בְּיוֹם-טוֹב וְכוּ' עַיֵּן פְּנִים (הלכות יום-טוב הלכה ב' לפי אורח היראה – שבת, אות צ').

